

'We gaan elk jaar een

Janneke Brinkman (64), vrouw van Elco (64), moeder van Eduard (37), Cristine (35), Henriëtte (29) en oma van zes - bijna zeven - kleinkinderen, is de spil van het gezin. De familie ziet elkaar bijna wekelijks en dan het liefst in de buurt van de zee. Vandaag zijn de Brinkmannen echter niet welkom, het is *girls only!*

Janneke:
weekje met elkaar op vakantie'

Dochter Henriëtte met (vlnr) nichtjes Sarah (3, dochter van Eduard), Colette (2) en Ava (3).

Sarah: top (de Bijenkorf), broek (Esprit). Colette: topje en vest (Esprit), broek (Zara).
Ava: spijkerblouse (Circle of Trust via de Bijenkorf), rokje (Benetton), legging (IKKS).

J

Janneke Brinkman: “Het is soms net alsof de geschiedenis zich herhaalt. Als ik met mijn kleinkinderen op het strand speel, denk ik weleens: dit deed ik zestig jaar geleden ook. Maar dan met mijn eigen ouders en grootouders.

Ik heb heel warme herinneringen aan mijn jeugd en dat is toch ook wat je voor je eigen kinderen wenst; dat ze met veel plezier terugdenken aan hun kindertijd. Ondanks onze drukke carrières hebben

‘Ik zie het als mijn taak om de boel bij **elkaar** te houden’

mijn man en ik altijd geprobeerd voor rust en regelmaat te zorgen. Wij waren niet van de strenge regels. Dat de kinderen zelf verantwoordelijkheid leerden nemen, vonden we heel belangrijk. De grenzen waren duidelijk, maar binnen die bandbreedte lieten we ze vrij. Dat heeft, geloof ik, goed gewerkt, want het zijn alle drie waanzinnig lieve en intelligente mensen. Ook nu ze volwassen zijn, komen we als gezin geregeld bij elkaar. Bij ons thuis of in ons vakantiehuisje aan zee. Dat zie ik ook een beetje als mijn taak: de boel bij elkaar houden. Zo gaan we ook elk jaar een weekje met z’n allen op vakantie. Dat is een waanzinnig harmonieus geheel. Ik voel me bevoorrecht met zo’n warm en hecht gezin. Zeker sinds de ziekte van mijn man ben ik me daar nog bewuster van. Hij heeft twee keer kanker gehad en dat heeft, ook bij de kinderen, voor heel wat tranen gezorgd. Als moeder is het vreselijk om je kinderen zo verdrietig te zien. Daar wil je ze voor behoeden. Zelf ben je ook bang en bedroefd, maar hun verdriet gaat voor. Dan steun je ze en belooft dat alles goed komt. Dat kwam het gelukkig ook. Het voelt alsof we een tweede kans hebben gekregen en nu genieten we meer dan ooit van elkaar.”

Janneke met Eva (1,5 maand, dochter van zoon Eduard). Op deze meidendag zijn Eva's broertjes Thomas en David er even niet bij.

Janneke: top en pantalon (Max Mara via de Bijenkorf). Eva: pakje met stippen (Claessens).

‘In mijn **herinnering** waren mijn ouders er altijd. Ik heb nooit het gevoel gehad dat ik ze heb moeten missen’

Cristine (rechts): trui (Paul & Joe via de Bijenkorf). Henriëtte: colbert en T-shirt (Vila), chino Modstrom via House of Poems).

Cristine Brinkman (advocaat, getrouwd, moeder van Ava (3) en Colette (2) en zwanger van de derde): “‘Oma verven!’ roept mijn jongste dochter altijd. Als de meisjes bij oma zijn, mogen ze schilderen in haar atelier. Het is heel mooi om te zien hoe zij van haar kleinkinderen genieten. Mijn moeder en ik spreken elkaar bijna dagelijks. Mijn zusje en ik overigens ook. Gewoon om even bij te kletsen. De ene keer gaat het nergens over, de andere keer over grote dingen. Ruzie hebben we nooit, wel kleine botsingen. Die gaan bijna altijd over mijn kledingkeuze. Mijn moeder vindt het ontzettend belangrijk om er netjes en verzorgd uit te zien en als mijn zusje en ik dat in haar ogen niet doen, heeft ze een heel subtiele manier om dat duidelijk te maken. ‘Lievverd, heb je geen lippenstift bij je?’ of ‘Dat groene truitje staat je ook zo leuk.’ Ja-ha mam, het is wel duidelijk. Ze heeft een groot gevoel voor schoonheid. Daar heeft ze ook haar carrière van gemaakt. Mijn ouders hebben altijd een waanzinnig druk leven gehad. Toen wij klein waren en mijn vader minister was, gingen ze vaak op zakenreis en kwamen mijn grootouders oppassen. Later was mijn moeder ook druk met haar schildercarrière. Toch waren mijn ouders er in mijn herinnering altijd. Ik heb nooit het gevoel gehad dat ik ze heb moeten missen. Zelf werk ik fulltime als advocaat en dat ik me daar nooit schuldig over voel, heb ik te danken aan het voorbeeld van mijn ouders. De ervaringen uit mijn eigen jeugd steunen mij om het te doen zoals ik het nu doe. Zolang ik mijn kindjes warm en liefdevol opvoed, is het goed. Mijn man en ik vinden het wel belangrijk om de tijd die we thuis zijn ook echt beschikbaar te zijn. Dus geen *Blackberry*’s op tafel of telefoontjes tussendoor. Dat hadden mijn ouders ook: als we met elkaar waren, hadden ze voor honderd procent aandacht voor ons.”

‘We vieren alles **samen** wat er maar gevierd kan worden’

H

Henriëtte Brinkman (29, adviseur Corporate Strategy bij de Schiphol Groep, gaat in september trouwen): “Als we met elkaar eten, moeten er altijd zo veel mogelijk kaarsen aan. Dat vindt mijn moeder gezellig. Er is altijd te veel eten en te veel drank. Want mama is bang dat ze te weinig heeft. Mijn moeder is zorgzaam zonder betuttelend te zijn. Ze is een enorme regeltante. Zo heeft ze altijd een blok *Post-It's* in haar tas zitten. Die eigenschap heb ik van haar overgenomen. De dames Brinkman zijn niet erg afwachtend ingesteld. Mijn moeder zorgt ervoor dat we bij elkaar komen. Zo vieren we alles samen wat er maar gevierd kan worden. Dan blijft iedereen logeren. Ze hebben net weer wat extra stapelbedden gekocht. Ervoor zorgen dat de boel bij elkaar blijft, heeft ze altijd al gedaan. Zo was vroeger de vrijdagavond heilig. Dan werd het weekend ingeluid met ‘schol zonder vellen en graten’ en moest iedereen thuis zijn. Toen mijn broer en zus uit huis gingen heb ik zes jaar ‘alleen’ met mijn ouders gewoond. Als jongste had ik geluk: de weg was al vrijgemaakt, waardoor ik weinig hoefde te strijden. Uiteraard waren er basisregels, maar daarbinnen werden we vrijgelaten. Ik kan me bijvoorbeeld niet herinneren dat mijn ouders zeiden hoe laat ik thuis moest zijn. Maar ik wist dat ik echt niet om vijf uur ’s nachts moest komen aanzetten. De band met mijn moeder en mijn zus is heel hecht. Aankomend najaar ga ik trouwen en Cristine is mijn getuige. Samen met haar en mijn moeder ga ik op bruidsjurkenjacht. Natuurlijk. Wie anders dan mijn moeder en mijn zus zouden me daarbij kunnen assisteren?”

Dit jaar is het 25 jaar geleden dat Janneke Brinkman-Salentijn besloot van haar grote passie voor de natuur haar vak te maken. Daarom is er van 15 juni tot en met 30 september ter gelegenheid van dit 25-jarig jubileum een overzichtstentoonstelling van haar werk tijdens de Tuin & KunstTiendaagse in Groningen. Voor meer info over de tentoonstelling: www.Fraeylemaborg.nl

interview: nienke pleysier. fotografie: ester gebuis. styling: odette simons. haar en make-up: anita van meerveld en saskia van winden. met dank aan: habana beachclub kijkduin, www.habana.nl. voor verkoopinformatie zie inhoud.